

Idegosztály 11/2

agyam mint moccanatlan sziklakő
 amit lassan repeszt meg a fagy s a hó
 s e résekbe gyökeret verve nő
 vadhajtásként a világ —
 kiszolgáltatottabb vagyok mint a csecsemő
 nincs bennem érzés nincsen fájdalom
 élve fölgravitaloztak ágyamon
 esélyem a tudattalan növényi lét
 állapota fogok-e szeretni még
 s szenvedni Istenem hát már ennyi is elég
 mozdulnék ám a kar s a láb
 élettelenül csüng mint száraz ág
 a remény mint hátad mögé dobott pénzdarab
 csalókan csillog az áttetsző víz alatt

mint hörgő lefolyón a víz hirtelen
 elillansz majd a sötét kürtőn át a semmiben

Terra incognita

egyre több van már máshol
 a lét és az emlékezet
 közötti elvadult tartományban

áttűnők hiányomon

ragyog a semmi fövenye
 a csillagos ég

bárcsak lenne valami nyom

Várakozás

*az Úr kiválasztotta Mária
vagyok Názáret városából
egy kert szerény virága kis buta
akire anyja néha rászól*

*mit sem tudok és mit sem értek én
teszem a dolgomat főzök mosok
imát mormolok szobám rejtekén
mitől van az hogy szívem úgy sajog*

*csodálkozom mi volt ez Gábrriel
nem érthetem testembe mért jön ő
hiszen kövek közt elvetél a mag*

*előre félem mit hoz a jövő
kétkedem de lelke énekel
Uram belém törölted arcodat*